

at Teaterbygningsudgiften holdes for sig og Driften holdes for sig. Der er da foreslaaet foruden Udgiften til Teaterbygningen et Driftstilskud af 125,000 Kr. aarlig. Tanken er dernæst den, at det mulige Overskud, der maatte kunne fremkomme ved Driften i de forskellige Aar, henlægges til en Reservefond til Gavn for Teatret, og at der af dette Reservefond kan udbetales indtil 50 pCt. i Tantieme til Teatrets Embedsmænd og Funktionærer. Maaske det derved er muligt, at Interessen endnu stærkere fremmes for den økonomiske Side af Driften end hidtil. Den Reservefond, der saaledes maatte blive opsparet, skulde udelukkende kunne anvendes i Teaterøjemed.

Nu kan man vel sige: Ja, men hvilken Garanti faa vi saa for, at dette overholdes. Dertil vil jeg sige, at økonomisk Garanti kan der ganske vist ikke skaffes til Veje, men man har jo den Garanti, at enhver som helst Bestyrelse, der overtager Teatrets Drift paa disse Vilkaar, vil føle sig forpligtet til af overholde dem og vil sætte sin Ære ind paa at overholde disse Vilkaar, og jeg har heller ingen Tvivl om, at de ville sætte al Kraft ind derpaa. Det er et Forsøg, som Staten jo ikke vil risikere noget som helst ved. Der tabes jo ingen Penge derved, og naar Forsøget bliver gjort, ved man, om det virkelig er den Vej, man skal frem.

Nu have vi prøvet forskellige Veje. I Aarene 1850—56 havde vi Teatrets Budget paa Finansloven ligesom nu. Det blev man imidlertid ked af den Gang og gik saa over til det aarlige Tilskud. I 22 Aar havde man dette aarlige Tilskud, men havde forskellige Stridigheder om Tilskuddets Størrelse, og i 1877 var Teatertilskuddet et af de berømte 5 Punkter. Jeg skal dog ikke komme ind paa den politiske Side af den Historie, men skal kun erindre om, at i 1878, da man enedes om en Finanslov, kom man ind paa at optage Budgettet paa Finansloven, og det har man gjort siden da, uden at dette dog har medført Tilfredshed noget Sted. Det her foreslaaede er som sagt et Forsøg, og Lovforslaget skal kun gælde i 5 Aar; hvis der i Løbet af disse 5 Aar ikke vedtages noget nyt, falder det væk af sig selv, og man gaar da tilbage til det gamle. Jeg anbefaler, at man gør dette Forsøg, selv om man maatte mene, at det er noget lidt, der kan komme ud deraf. Jeg tror ikke, at man i Øjeblikket kan opnaa noget bedre. Jeg ser mig i alt Fald ikke i Stand til at anvise nogen bedre Vej.

Kan man her i Tinget anvise nogen bedre Vej, skal jeg gerne være med til at forsøge den, men man maa da ogsaa have Garanti for, at den er fremkommelig.

Det sidste Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, er Forslag til Lov om Opførelse af Bygninger for et Righospital m. m. Nu har der i Løbet af 14 Aar 5 Gange været forelagt Lovforslag om Opførelse af et nyt Frederiks Hospital og Fødsels- og Plejestiftelse, men der er ikke blevet opført noget, og Forholdene ere jo selvfølgelig i Løbet af disse 14 Aar ikke blevne bedre for disse Institutioner. Tværtimod, Trangen til Opførelse af ny Bygninger for Institutionerne er endnu langt stærkere end tidligere. Dette Lovforslag, jeg her forelægger, er jo i mange Henseender det samme, som tidligere har været forelagt for Tinget, men det har ogsaa i enkelte Henseender noget skiftet Karakter. Sidste Gang Forslaget var forelagt for det høje Ting om Frederiks Hospital og Fødsels- og Plejestiftelsen samt et patologisk-anatomisk Institut, skulde det koste 6,476,000 Kr. Her er nu foruden disse Institutioner medtaget et Institut for Retsmedicin, for almindelig Patologi og for Farmakologi. Men Summen er rigtignok ogsaa derved stegen til 7,450,000 Kr. Nu er det ganske vist mange Penge — det skal ikke nægtes — men det er ogsaa meget betydelige Anlæg, her skulle udføres. Det er Anlæg, som vi ere nødte til at lade udføre, vi kunne i Længden ikke blive ved det bestaaende, og Pengene kunne skaffes til Veje, som her er foreslaaet, paa følgende Maade: Af Kommunitetets Midler tilskydes 2 Mill. Kr. Naar Universitetet saa beredvilligt har sagt ja dertil, maa man ogsaa deri se et Vidnesbyrd om, at Universitetet ser paa Nødvendigheden, den stærke Nødvendighed af at faa de ny Institutioner, her er Tale om. Endvidere vil Stiftelsernes rørlige Formue, som er i Obligationer og andre Værdier, og som anslaaes til 2,852,000 Kr., ligeledes kunne medgaa til disse Bygningsforanstaltninger. Og endelig kunne Stiftelserne paa Grundlag af deres nuværende Ejendomme og med Statens Garanti optage et Laan paa 2,598,000 Kr. Saaledes fremkommer Bygningssummen 7,450,000 Kr., uden at Staten direkte kommer til at skyde Penge til. Imidlertid vil der senere kræves Inventar til samtlige disse Bygninger, og det anslaaes til 590,000 Kr. Hvis Anstalterne selv ogsaa maa udrede dette, vil deres Ejendom ganske være brugt dertil, og den fremtidige Drift af Hospitalet og Fødsels- og Pleje-